

N:o 205.

Af herr **C. A. Lindhagen** m. fl., om ändring af 1 och 3 §§ lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom m. m.

I en föregående motion (n:o 204) har sysslats med frågan om bolagens jordförvärf i södra och mellersta delarne af riket. I sammanhang därmed föranledes man att återupptaga frågan att utvidga det begränsade förbud för bolag och förening att förvärfva fastighet på landet i Norrland och Dalarna, hvilket genomfördes enligt lagen den 4 maj 1906. Dessa begränsningar bestå dels i att lagen gäller endast en obetydlig del af Gefleborgs län och dels däri att enligt lagens 3 § det är medgifvet för bolag att fortfarande förvärfva den del af ett hemmans afrösningsjord med impedimenter, som ej är att, på sätt i paragrafen närmare bestämmes, hänföra till stödskog och odlingsområde.

Senast vid förra årets riksdag yrkades i detta afseende uti en i Andra Kammaren väckt motion (n:o 146 sid. 11—15) att lagen måtte vinna tillämpning i hela Gefleborgs län samt att från förvärfsförbudet undantag enligt 3 § ej måtte medgifvas och särskildt ej för lappmarkerna äfvensom för socknar där vid afvittringen en afsevärd del af skogsanslaget afsatts till allmänningar, eller ock stadgas att förvärf, som jämlikt 3 § kommit till stånd, skall hembjudas stat och kommun till inlösen.

Första Kammaren afslog motionen i alla delar. Andra kammaren åter beslöt, dels att 1906 års lag skulle omfatta hela Gefleborgs län, dels att förvärf enligt 3 § ej skulle medgifvas i lappmarkerna och dels att på öfriga orter dylikt förvärf skulle hembjudas stat eller kommun, hvilket sistnämnda beslut utmynnade i en skrifvelse.

Denna sak tål ej uppskof. Faran i dröjsmål ligger med hänsyn till medgifvandet i 3 § för närvarande särskildt däri, att de i lagen förutsatta närmare föreskrifterna om bland annat sättet för särskiljande af mark enligt nämnda paragraf äro nu utfärdade, hvarefter förvärf af jord, i den mån lagen medgifver det, kan taga fart. Det är således behöfligt att återkomma med ärendet. Till sakens förenklade må dock angelägenheten att 3 § ej må äga tillämpning i lappmarkerna kunna i nödfall öfvergifvas såsom i någon mån tillgodosedt äfven genom den sista framställningen. Såsom närmare motiv återopas innehållet i förra årets motion.

Det hemställes således,

att Riksdagen ville

1:o) för egen del antaga ändrad lydelse af 1 och 3 §§ i lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom den 4 maj 1906 i syfte att lagen må vinna tillämpning i hela Gefleborgs län;

2:o) hos Kungl. Maj:t anhålla om framläggande till nästa Riksdag af förslag till sådant tillägg till nämnda lag, att, då aftal om förvärf enligt 3 § ägt rum, staten eller den kommun, där den förvärfvade jorden är belägen, berättigas på vissa villkor inlösa densamma.

Stockholm den 26 januari 1908.

Carl Lindhagen.

Ollas A. Ericsson.

Ol. Olsson
i See.

Rob. Karlsson.

J. Andersson,
Baggböle.

S. J. Enander.

Fr. Berglund.

C. G. Sædén.

E. Sundin.

Alfr. Jonsson.

A. A. Eriksson.

Karl M. Lindh.

P. Hörnstén.

Joh. Johansson
i Kälkebo.